

CSIKI LÁSZLÓ

Vendégdalok

(AZ ALBÉRLET CIKLUSHOZ)

A reményhez

*Ami itt földiekkel játszik,
az földi tünemény,
hívogat a tükör túlfelén,
az égen gügye rém.
„Sima szájjal mit kecsegtetsz?
Mért nevetsz felém?”*

*Erről a vak virányról egyszer
csak odább költözünk,
túlkoros fiainkra hagyjuk
az összes földi bűnt.
„A zengő liget kietlen,
A nap éjre dűlt.”*

*Nélkülünk, hűlt helyünkön
a fű még mézesebb,
csibészeli rajta majd
a tiszta vérebet.
„Bájoló lány trillák!
Tarka képzetek!”*

Allegro barbaro

*Ez a sok fáradt ember: a nemzetem.
Együtt éldelünk egy menhelyen.
Többsége muszájból, én önkéntesen.
Mondhatsz jobbat, majd elviselem.*

*Úgy beleszoktam pedig már a bajba,
mint aki maga is akarja,
érezem erjedt melegét, s hajna-hajna,
jó velük a bűdösben alva.*

*A jó hír, a jó mód mintha sértene,
akár a bartóki zene.
Nem értem, de attól elvagyok vele –
és öröm-e, hogy megértem-e?*

Április

*Süt a nap. Jól van. Ennyi a mai hír.
Bérházak közé mer besütni –
jajj, jajj, Guadalquivir!*

*Függőleges tó az ablak odaát,
pálmává nőnek árnyékukkal
a kis begóniák.*

*Csóré, párás lányok ringnak ágyukon,
akár lükögő gőzhajóban,
zúg-búg a Yukon.*

*Pilinkél nesztelen ránk a füstkorom,
állva álljuk ma a jó napot,
mint déli atollon.*

*Kijön a fényre a vak is, a méla,
önmagát látja, élvezi csak –
ó, ó, Riviéra.*

*Zeng valami itt, mert zengenie kell,
padláshomály, pincemély –
Seychelle, Seychelle, Seychelle.*

*Csillog a cserép és, csitt!, csöpög a csap,
felénekelnek az udvarról ingyen
a rozsdálló vasak.*

*Korlátot, lakatot arany por lep meg,
a boszorkány rázza a paplant,
jön a mentő korvett.*

*Tündököl a tűzfal és a vén fara,
játszik velünk, forgat a hullám,
Bahama, Bahama.*

*Azt hisszük, hogy máris barna a bőrünk,
elkövettük együtt s egyedül
a legkedvesebb főbűnt.*

*Kamaszul a kamasz, lányul a leány,
kukát húz az asszony s visszanez,
beteljesült hiány.*

*Jól van. Süt a nap, és éppen vasárnap!
Boldog napja lesz ez, ha hagyjuk,
életnek, halálnak.*

